

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-411-0081

Dato: 15. maj 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 213 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre skattelove (CFC-beskatning og indgreb mod kapitalfonde m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på henvendelse af 7. maj 2007 fra Dansk Industri (DI).

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Dansk Industri har den 7. maj 2007 henvendt sig til Folketingets Skatteudvalg med en række kommentarer til L 213. Disse kommenteres i det følgende:

Der er fortsat tale om et betydeligt indgreb, hvor principperne ikke er gennemført ensartet. Det er således bemærkelsesværdigt, at renteudgifter stadig fortabes i relation til 6,5 pct. begrænsningen og ikke udskydes. Ligeledes rammer indgrebet ganske hårdt, idet det baseres på skattemæssige og ikke markedsmæssige værdier. Det skal i den forbindelse erindres, at det er de markedsmæssige værdier, der udgør finansieringsbehovet, ikke kun de skattemæssige.

DI har noteret sig, at det i indgrebet anerkendes, at det kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter vedrørende opkøb af udenlandske aktier i udlandet, og at man derfor foreslår, at aktier i koncernforbundne selskaber i et vist omfang medregnes ved opgørelsen af de skattemæssige værdier af selskabets aktiver (aktivbasen), der indgår i beregningen af renteloftet. Det er vigtigt, at man fortsat anerkender tilstedeværelsen af et finansieringsbehov, således som det har været anerkendt i skatteretten i over 100 år, hvis Danmark fortsat skal være et attraktivt land at drive forretning i og ud fra. DI kan ikke i forslaget se en begrundelse for valget af 20 pct., men kan konstatere, at det ikke synes at dække det reelle finansieringsbehov af de markedsmæssige værdier, hvilket vil påvirke danske virksomheder negativt i forhold til deres udenlandske konkurrenter.

DI skal beklage, at patentskatteordningen ikke er medtaget i det endelige forslag. Det er vigtigt, at danske virksomheder har konkurrencedygtige vilkår, også på skatteområdet. I den forbindelse skal det nævnes, at Belgien netop har tilkendegivet, at de vil introducere en patentskatteordning, der vil resultere i en effektiv skattesats på 6,8 pct. Dette vil øge presset på beskattningen af danske patenter.

Herudover er der samlet tale om et meget kompliceret lovforslag, der ikke bidrager til at gøre skattelovgivning mere enkel, men tværtimod påfører danske virksomheder meget betydelige administrative byrder.

Skatteministerens kommentar:

Den grundlæggende tanke i forslaget er, at der kun skal kunne opnås rentefradrag i et selskab i det omfang, det vedrører virksomhedens aktivitet. Det er imidlertid ikke muligt at se på et lån, hvad det er anvendt til. I stedet regnes baglæns på den måde, at der maksimalt kan indrømmes fradrag for renter af en gæld svarende til investeringer vedrørende virksomheden, der ikke allerede er trukket fra i virksomhedens overskud, og som derfor skal finansieres ved enten låntagning eller indskud af egenkapital. Dette er de skattemæssige værdier.

Hvis nettofinansieringsudgifter, der beskæres som følge af renteloftet, generelt kunne fremføres, ville renteloftet alene være en periodeforskydningsregel. Nettofinansieringsudgifterne ville før eller siden kunne fradrages i den skattepligtige indkomst. Effekten af det foreslåede indgreb mod nettofinansieringsudgifter ville således miste en meget stor del af sin effekt.

De foreslåede regler i selskabsskattelovens § 11 B indeholder en bestemmelse (stk. 6), der i et vist omfang giver mulighed for, at aktier i koncernforbundne selskaber kan medregnes ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver, der indgår ved beregningen af loftet for rentefradrag.

Reglen er en afvigelse fra det ellers grundlæggende princip om, at der ikke gives fradrag for renter på lån til opkøb af aktiver/aktiviteter, som ikke vedrører skattepligtig virksomhed. Finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret, og er virksomheden placeret i udlandet og ikke undergivet beskatning i Danmark, er der som udgangspunkt ingen grund til at give rentefradrag i Danmark.

Formålet med undtagelsen i stk. 6 er at gøre det muligt i begrænset omfang at lånefinansiere opkøb af erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet. Det sker ud fra en vurdering om, at det - især midlertidigt - kan være vanskeligt at placere alle finansieringsudgifter i udlandet ved opkøb af udenlandske selskaber. Bestemmelsen har således især sin berettigelse i den periode, der kan forløbe, fra opkøbet er gennemført, til finansieringsudgifterne er placeret, hvor de retteligt hører til.

Patentskatteordningen er ikke medtaget i lovforslaget, idet lovforslaget er gjort mere målrettet.

Det er korrekt, at specielt renteløftet og CFC-beskatningsreglerne vil medføre øgede administrative byrder for de berørte selskaber/koncerner. Det er imidlertid kun et fåtal af de danske selskaber/koncerner, der vil blive berørt af forslagene.

Ad 1 Aktiernes anskaffelsessum

Den i lovforslagets § 1 nr. 5 foreslåede formulering af 20 % reglen i SEL § 11 B, stk. 6 vedrørende aktiernes anskaffelsessum opfylder efter DI's opfattelse ikke det mål, som der lægges op til i bemærkningerne og den politiske aftale, der er indgået.

Med reglen vil alene direkte opkøb af koncerneksterne selskaber blive medregnet i anskaffelsessummen.

Kapitalforhøjelser i forbindelse med rekonstruktion eller etablering af nye aktiviteter, herunder opkøb, anses ikke som en tilgang til anskaffelsessummen, idet de sidestilles med erhvervelse fra koncerninterne selskaber. Men kapitalforhøjelser adskiller sig ikke fra en erhvervelse af et selskab, der, som bekendt, vil give ret til medregning i renteløftet. Der forekommer ingen logisk forklaring på denne forskelsbehandling.

En yderligere konsekvens af lovforslaget er, at anskaffelsessummen på udenlandske datterselskabsaktier ikke medregnes i aktivbasen ved beregning af renteløftet, hvis dette target-selskab/-koncern indledningsvis købes af et til formålet stiftet selskab eller et i koncernen allerede eksisterende datterselskab med mindre virksomheden i forbindelse med stiftelsen af selskabet har indskudt et beløb svarende til hele købesummen.

Lokale forhold kan gøre, at virksomheden er nødsaget til først at opkøbe gennem et lokalt selskab for derefter gennem en intern omstrukturering at skabe det direkte ejerforhold. I et sådant tilfælde vil virksomheden først lave en kapitalforhøjelse eller stifte et selskab og dernæst gennem en omstrukturering etablere det direkte ejerskab. Ved omstruktureringen vil det lokale selskab typisk gennem udbytte kompensere moderselskabet. Der er således tale om en kapitalforhøjelse, som ikke giver en tilgang, og samtidig en dividende, der giver en afgang. Altså en asymmetri. Virksomheden vil med det nuværende udkast blive beskåret i sin anskaffelsessum.

Der er således en række eksempler, hvor lovforslaget ikke anerkender det finansieringsbehov, som er opstået. Problemet med denne begrænsning er, at det antages, at de opkøbte selskaber automatisk passer ind i en koncernstruktur, samt at denne koncernstruktur er statisk. Dette er ingenlunde tilfældet. Det bør derfor være muligt at foretage koncerninterne omstruktureringer, der ikke udhuler anskaffessummen, ligesom kapitalforhøjelser i forbindelse med rekonstruktion eller etablering af nye aktiviteter bør indgå i anskaffessummen.

Skatteministerens kommentar:

Den blotte kapitalforhøjelse udløser ikke noget finansieringsbehov, idet der blot er tale om en koncernintern ompostering. Som DI skriver, kan lokale forhold i praksis medføre, at opkøb med fordel foretages gennem et udenlandsk holdingselskab.

Jeg er derfor indstillet på at stille et ændringsforslag, der gør det muligt under visse betingelser at medregne en kapitalforhøjelse i et udenlandsk holdingselskab, når kapitalforhøjelsen foretages med henblik på holdingselskabets erhvervelse af et datterselskab.

DI skriver videre, at anskaffessummen ikke bør udhules ved koncerninterne omstruktureringer. Efter bestemmelsen tager renteloftet udgangspunkt i finansieringsbehovet for koncernen. Det vil derfor være naturligt at se koncernens aktieerhvervelser samlet. Med andre ord kan anskaffessummerne for sambeskattede selskaber opgøres på en samlet saldo for koncernen hos administrationselskabet i sambeskatningen.

Ændringsforslaget vil give mulighed for, at de sambeskattede selskaber kan foretage omstruktureringer, uden at anskaffessummen påvirkes.

Ad 2 Overgangsordning for opkøb foretaget inden lovens fremsættelse

De opkøb danske koncerner har foretaget forud for dette lovforslag, kan i vidt omfang være blevet omstruktureret på en sådan måde, at der kun i meget begrænset omfang vil være anskaffessummer, der indgår i beregningsbasen for renteloftet. Dette er dog ikke ensbetydende med, at der ikke længere er et finansieringsbehov.

Det er vigtigt at understrege, at disse omstruktureringer er gennemført under den daværende lovgivning, og der har ikke på tidspunktet for gennemførelsen af de koncerninterne omstruktureringer været kendskab til fremsættelsen af nærværende lovforslag.

Det er således vores opfattelse, at lovforslagets begrænsning af hvilke anskaffessummer på aktier, der kan indgå i beregningsbasen, bør indeholde en overgangsbestemmelse vedrørende allerede foretagne opkøb, der efterfølgende er omstruktureret.

Overgangsbestemmelsen bør sikre, at den oprindelige anskaffessum ikke er blevet reduceret (udhulet) af koncerninterne omstruktureringer, der ikke har ændret på finansieringsbehovet, men er foretaget for at få integreret det opkøbte selskab i den eksisterende organisation.

Skatteministerens kommentar:

Som nævnt ovenfor ændres bestemmelsen i § 11 B, stk. 6, således, at der foretages en samlet opgørelse af anskaffessummerne for de sambeskattede selskaber. Den oprindelige anskaffessum reduceres dermed ikke som følge af koncerninterne omstruktureringer.

Ad 3 Aktiernes anskaffelsessum - historisk anskaffelsespris

Det fremgår endvidere af lovforslagets § 1 nr. 5 ad forslag til SEL § 11 B, stk. 6, at anskaffelsessummen nedsættes med efterfølgende udlodninger og tilskud. Denne opgørelse kan være meget besværlig, specielt hvis der er tale om en lang ejerperiode, hvor datagrundlaget ikke nødvendigvis er til rådighed. Det bør være muligt at indarbejde en overgangsordning.

Skatteministerens kommentar:

Jeg vil fastsætte særlige ikrafttrædelsesregler for allerede erhvervede datterselskaber. Disse ikrafttrædelsesregler skal sikre, at der er et rimeligt forhold mellem de administrative byrder og den principielt korrekte fastsættelse af anskaffelsessummen (inkl. nedsættelse som følge af allerede foretagne udlodninger m.v.).

Ad 4 Rentefradragsbegrænsning - sambeskatning og § 27 i VPL

Hvis en børsnoteret koncern grundet en fælles ejer bliver sambeskattet med en anden børsnoteret koncern, kan den deraf følgende informationsudveksling, der er nødvendig for at kunne opgøre sambeskatningsindkomsten, finansieringsomkostninger etc., medføre en række krav i henhold til Børsretten, herunder Værdipapirhandelslovens § 27 om oplysningsforpligtelser i forhold til straksoffentliggørelse af intern viden. Dette problem har vi allerede i dag med sambeskatningsreglerne, men de foreslåede regler vil yderligere forværre problemet.

Problemstillingen i relation til deling af information grundet en fælles ejer er allerede fremført i forbindelse med det oprindelige udkast. Af lovforslaget fremgår i kommentarerne til dette synspunkt, at fradragsbeskæringen er ændret således, at hvis der foretages fradragsbeskæring, reduceres selskabernes fradragsberettigede bruttofinansieringsudgifter forholdsmæssigt og der sker derfor ikke en fordeling på baggrund af de enkelte selskabers aktiver. Det er anført i høringskommentarerne, at med denne ændring mindskes den økonomiske effekt på tværs af koncernen væsentligt.

Men dette løser ikke problemstillingen omkring den stigende informationsmængde, der skal deles på tværs af en sambeskatningskreds. Dette bør løses, specielt i lyset af de stramninger i fortolkningen af VPL, som er undervejs.

Skatteministerens kommentar:

I de nye regler om sambeskatning, der blev indført med lov nr. 426 af 6. juni 2005, er sambeskatningskredsen afgrænset således, at den følger koncerndefinitionen i regnskabsreglerne. Denne løsning blev bl.a. valgt, fordi de af sambeskatningen omfattede selskaber i forvejen skulle udveksle oplysninger af hensyn til udarbejdelsen af koncernregnskabet. En stor del af oplysningerne blev således allerede udvekslet mellem selskaberne.

I L 213 anvendes koncerndefinitionen fra sambeskatningsreglerne. Konsolideringen af nettofinansieringsudgifterne og aktiverne foretages for de sambeskattede selskaber. Det er således tilstræbt, at informationsudvekslingen sker inden for den kreds af selskaber, der i forvejen har en høj grad af informationsudveksling.

Det skal i øvrigt bemærkes, at fordelingen af nettofinansieringsudgifter ændres således, at den sker på baggrund af det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter. Herved mindskes den økonomiske effekt på tværs af koncernen som følge af fordelingen yderligere.

Ad 5 Fremførelse af kurstab

Ifølge den foreslåede formulering i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1 om begrænsning af selskabers rentefradragsret skal kurstab altid anses for at være beskåret først, såfremt der sker fradragsbeskæring af nettofinansieringsudgifter. I henhold til § 11 B, stk. 9 kan beskære kurstab fradrages i kursgevinster i de tre efterfølgende indkomstår.

DI har noteret sig den imødekommelse, der allerede er vist på dette område. DI vil dog pege på, at ved Konkurrenceevnepakken fra 2002 vedtog Regeringen en ophævelse af tidsbegrænsning for fremførelse af underskud og tab, der var opstået i indkomståret 2002 eller senere. Dette skete efter ønske fra erhvervslivets side og indebar, at uudnyttede underskud ikke fortabes fremover. Herved blev danske virksomheder ligestillet med konkurrenter i lande uden tidsbegrænsninger på fremførelse af tab m.v.

Det er i det lys beklageligt, at der nu indføres en treårs begrænsning. Konjunkturperioden på de underliggende markeder falder ofte i længere cykler, og derfor vil en tre-års regel ikke løse hele problemet. Eksempelvis kan virksomheder med en stor obligationsbeholdning fortsat blive ramt, idet konstaterede tab i et enkelt indkomstår ikke inden for tre års periodens udløb fuldt kan modregnes i bruttofinansieringsindtægterne. Også virksomheder med udlån til datterselskaber i deres lokale valuta kan blive ramt, hvis der er tale om en lav rente og en stor eksponering på valutakursen. Dette vil eksempelvis være tilfældet ved udlån i USD. Tab realiseret ved sådanne udlån kan ikke med den nuværende udvikling i dollar-kursen indhentes indenfor en 3-års periode.

Det skal afslutningsvis bemærkes, at som DI har fået udlagt teksten i den foreslåede SEL § 11 B, stk. 9, kan de beskære kurstab fradrages forlods i efterfølgende bruttokursgevinster. Med andre ord foretages fradraget for beskære kurstab så at sige inden indkomstårets nettoopgørelse af de samlede kursgevinster og -tab foretages. Dette ændrer dog ikke på, at når der er tale om afdækning af en længerevarende trend, så vil der ikke være nogle kursgevinster at indregne.

Skatteministerens kommentar:

Fremførelsesadgangen for beskære kurstab i den foreslåede § 11 B, stk. 9, er en undtagelse fra hovedreglen om, at nettofinansieringsudgifter, der beskæres som følge af renteloftet, ikke kan fremføres. Den foreslåede fremførelsesadgang skal muliggøre en vis udjævning af kursudsving på fordringer m.v.

Fremførelsesadgangen medfører, at der gives et incitament til at omlægge renteudgifterne til kurstab, idet kurstab kan fremføres. Omlægningen kan f.eks. ske ved at udstede nul procent obligationer, hvor der ikke betales en løbende rente, til gengæld lides et kurstab. Adgangen er således en fravigelse af princippet om ligestilling af de forskellige arter af nettofinansieringsudgifter. Incitamentet til at omlægge renteudgifterne til kurstab mindskes ved, at fremførelsesadgangen er begrænset til tre år.

Der er således tale om en afvejning af hensynet til udjævning af kursudsving og hensynet til indgrebets robusthed. Den rette balance er efter regeringens opfattelse en fremførselsadgang på tre år.

Hvis fremførselsadgangen blev gjort uendelig, ville der være et meget kraftigt incitament for de berørte koncerner til at omlægge beskårne nettofinansieringsudgifter til kurstab. Dette vil medføre, at renteløftet alene ville være en periodeforskydningsregel. Nettofinansieringsudgifterne ville før eller siden kunne fradrages i den skattepligtige indkomst. Effekten af det foreslåede indgreb mod nettofinansieringsudgifter ville således miste en meget stor del af sin effekt.

Endelig skal det nævnes – som også bemærket af DI – at de beskårne kurstab fremføres til modregning i de efterfølgende indkomstårs bruttokursgevinster. Dette gælder også ved eksempelvis fremførsel af at valutakurstab, der således vil kunne fremføres til modregning i koncernens samlede bruttokursgevinster (ikke kun valutakursgevinster).

Ad 6 EBIT-model - teknisk sambeskatningsproblem

De i lovforslagets § 1, nr. 5, indeholdte forslag til § 11 C, stk. 2, 5. pkt., (beskårne finansieringsudgifter efter EBIT-modellen) foreskriver, at de beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet hos administrationsselskabet. Samtidig foreskriver den foreslåede bestemmelse i § 11 C, stk. 2, 4. pkt., at hvis der foretages fradragsbeskæring, reduceres selskabernes fradragsberettigede bruttofinansieringsudgifter forholdsmæssigt.

DI finder det positivt, at de administrative byrder ved beskæringen af finansieringsudgifterne efter EBIT-modellen søges minimeret ved at foreskrive, at de beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet for de sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet.

Det må dog påpeges, at bestemmelsen i sin nuværende formulering er uklar, hvilket efterlader tvivl om konsekvenserne heraf. Som eksempel kan nævnes, at det ikke synes nødvendigt med en forholdsmæssig fordeling af reduktionen af selskabernes fradragsberettigede bruttofinansieringsudgifter, hvis de beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet hos administrationsselskabet.

Herudover efterlader bestemmelsen tvivl om, hvorledes der skal gås frem særligt i forbindelse med omstruktureringer og frasalg. Hvad sker der, hvis sambeskatningen mellem administrationsselskabet og et selskab, der har udløst beskæringen af finansieringsudgifter ("kildeselskabet"), afbrydes, eksempelvis ved salg af "kildeselskabet" til en anden koncern. Bevarer administrationsselskabet i dette tilfælde retten til at fremføre de beskårne finansieringsudgifter? Hvis dette spørgsmål besvares med et ja, opstår der en række sambeskatningsproblematikker på tværs af to sambeskatningskredse, herunder et problem i forhold til eventuelle mindretalsaktionærer i "kildeselskabet". Hvis spørgsmålet i stedet besvares med et nej, rejser dette problemstillingen om, hvorvidt fremførslen af de beskårne finansieringsudgifter skal tilbageføres til "kildeselskabet" og dermed en eventuel ny sambeskatningskreds, eller hvorvidt fremførselsmuligheden blot bortfalder.

Endvidere må det påpeges, at bestemmelsen rejser en række problemstillinger i relation til beskyttelsen af mindretalsaktionærer. I modsætning til L 121, lov nr. 426 af 6. juni 2005, dvs. ændringen af

sambeskatnings- og genbeskatningsreglerne, hvor der var taget højde for hensynet til mindretalsaktionærerne, mangler dette hensyn i det foreliggende lovforslag.

DI skal derfor opfordre til, at der indføres mulighed for at varetage hensynet til minoritetsaktionærerne eksempelvis gennem en mulighed for at anvende de almindelige principper for behandling af skattemæssige underskud i sambeskatning.

DI skal endvidere bemærke, at uanset at der i den foreslåede bestemmelse i § 11 B, stk. 7, sidste pkt., og § 11 C, stk. 2, 4. pkt., anføres bruttofinansieringsudgifter, så formoder DI, at der menes nettofinansieringsudgifter, da dette set i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 11 B, stk. 1, henholdsvis § 11 C, stk. 1, må være meningen med bestemmelserne. Dette bedes bekræftet.

Skatteministerens kommentar:

EBIT-modellen medfører, at koncernens skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter maksimalt kan nedsættes med 80 pct. som følge af nettofinansieringsudgifter.

Det er nødvendigt med en efterfølgende fordeling af de fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter, idet der skal laves en opgørelse af den skattepligtige indkomst i hvert enkelt sambeskattet selskab – dette vil ikke være muligt uden en fordeling. Det kan i øvrigt bekræftes, at fordelingen skal ske på baggrund af de enkelte selskabers nettofinansieringsudgifter (hvilket vil blive justeret ved et ændringsforslag).

Beskårne finansieringsudgifter fremføres samlet hos administrationsselskabet. Hvis det selskab, der har udløst beskæringen ("kildeselskabet") forlader sambeskatningen, skal der ikke ske overførsel af de beskårne finansieringsudgifter. De forbliver i administrationsselskabets sambeskatning. Det er muligt for administrationsselskabet at kompensere for de "mistede" finansieringsudgifter ved at yde et skattefrit tilskud i forbindelse med sambeskatningens ophør. Der kan således uden skattemæssige konsekvenser tages hensyn til evt. minoritetsaktionærer.

Ad 7 CFC-beskatning

Vi anerkender den forbedring, der er sket vedrørende CFC-beskatningen, men det ændrer ikke ved, at der stadig er tale om en administrativ og bebyrdende regel. Således ville det være en yderligere forbedring, hvis alene den identificerede mobile indtægt blev omfattet af den danske indkomstopgørelse. Denne skal alligevel udskilles og gøres op separat af hensyn til reglen i lovforslagets § 1 nr. 12 ad forslag til selskabsskattelovens § 32 stk. 5.

Den i lovforslaget valgte model, hvor hele CFC-selskabets indkomst kommer til beskatning, er unødigt bebyrdende. I modsætning til at opgøre den mobile indtægt, som nævnt ovenfor, vil opgørelsen af CFC-selskabets samlede indkomst efter stk. 4 indebære, at der skal ske en beregning baseret på faktiske anskaffelsessummer og det faktiske anskaffelsestidspunkt. Konsekvenserne heraf er, at eksempelvis afskrivningsberettigede aktiver skal anses for afskrevet med de samlede udenlandske skattemæssige afskrivninger. Der skal kort sagt udarbejdes en skattemæssig åbningsbalance baseret på de historiske anskaffelsespriser og -tidspunkter. Dette er administrativt besværligt, og ses ikke begrundet i intentionen bag CFC-beskatning, der netop kun er en beskatning af mobile indtægter.

Vi er ikke enige i, at der er tale om en forenkling. Tværtimod er der tale om en stramning. Hvis virksomhederne bliver pålagt at betale skat i Danmark af hele den i udlandet optjente indkomst, vil også almindeligudenlandsk driftsindkomst blive overført til dansk beskatning.

Endelig skal det bemærkes, at CFC-indkomsten bør indgå i nettofinansieringsudgifterne, når man nu netop underlægger CFC-indkomsten dansk beskatning.

Skatteministerens kommentar:

De foreslåede CFC-regler vil kun berøre de færreste datterselskaber, idet det er en forudsætning, at de finansielle aktiver udgør mere end 10 pct. af de samlede aktiver. Langt de fleste datterselskaber kan herved udelukkes fra bestemmelsen.

I de få tilfælde, hvor de finansielle aktiver udgør mere end 10 pct. af aktiver, vil det for langt de fleste datterselskaber umiddelbart kunne fastslås, om datterselskabets CFC-indkomst udgør mere end ½ af datterselskabets samlede indkomst. I disse tilfælde er det ikke nødvendigt med en minutøs opgørelse af forholdet mellem CFC-indkomsten og den øvrige indkomst. Der kan foretages en CFC-beskatning af datterselskabets indkomst, hvis CFC-indkomsten udgør mere end halvdelen, og CFC-beskatning kan undlades, hvis den ikke udgør mere end halvdelen.

I de meget få tilfælde, hvor de finansielle aktiver udgør mere end 10 pct. af aktiver og der er tvivl om datterselskabets CFC-indkomst udgør mere end ½ af datterselskabets samlede indkomst eller ej, er det korrekt, at der vil skulle foretages en opdeling af datterselskabets CFC-indkomst alligevel.

Hvis moderselskabet ikke beskattes af hele datterselskabets indkomst, men kun af CFC-indkomsten, er det – som i de gældende regler – f.eks. nødvendigt at opdele fremførselsberettigede underskud og betalte skatter. Dette undgås i forslaget ved at medregne hele datterselskabets indkomst.

Det er derfor Skatteministeriets opfattelse, at der er tale om en administrativ lettelse. Denne lettelse er vurderet til at veje tungere end den stramning, der ligger i forslaget. Det skal erindres, at stramningen kan undgås ved at spalte datterselskabet i to selskaber – et med

CFC-indkomsten og et med den øvrige indkomst. Endvidere vil CFC-beskatningen kunne undgås ved at samle CFC-indkomsten i moderselskabet.

CFC-indkomsten indgår ikke i opgørelsen af nettofinansieringsudgifter ved beregningen af renteloftet og EBIT-modellen. Udenlandske nettofinansieringsudgifter kan indgå i opgørelsen, hvis der vælges international sambeskatning.

Ad 8 Definitionen af aktiver omfattet af den nye 7 pct. afskrivning manglende overgangsordning for samme

Lovforslagets § 2 nr. 1, ad forslag til afskrivningslovens § 5 C stk. 2 indfører en særskilt skattemæssige afskrivningssaldo for infrastrukturanlæg.

Definitionen af de aktiver, der skal indgå i denne saldo, er problematisk, hvorfor der savnes en mere skarp afgrænsning. Det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen eksempelvis omfatter jordkabler, luftledninger og elmaster, når der refereres til eltransmissionsnet, og eksempelvis kabelnet i jorden - f.eks. lyslederkabler - net på jorden og satellitter i rummet, når der refereres til transmission af radio- og telekommunikation.

Dette vil DI umiddelbart forstå således, at bestemmelsen er beregnet på at ramme "det rå kobber", dvs. kablerne inkl. lyslederkabler, men ikke de stationer mv. der står for enden af netværket. Dette harmonerer også med undtagelsen i bestemmelsens stk. 3.

DI skal derfor henstille til, at der sker en præcisering af denne del af lovforslaget, således at det ikke alene overlades til en konkret vurdering, men kan læses ud af lovtæksten eller dennes bemærkninger. Under alle omstændigheder bør det præciseres, at aktiver med en væsentlig kortere levetid end 20 år ikke er omfattet af bestemmelsen.

Endelig skal DI bemærke, at mens der for aktiver omfattet af bestemmelsens stk. 1, er etableret en overgangsordning, hvorefter saldonedskrivningen reduceres fra de nuværende 25 pct. til 15 pct. i 2016, så er dette ikke tilfældet for aktiver omfattet af bestemmelsens stk. 2. Dette synes ikke logisk, når der i denne kategori sker en nedsættelse af saldoafskrivningen fra 25 pct. til 7 pct. og forskelsbehandlingen er ikke begrundet i lovbemærkningerne.

Skatteministerens kommentar:

Saldosystemet indebærer, at en række driftsmidler afskrives samlet. Der foretages således ikke en individuel vurdering af det enkelte aktivs levetid. Dette indebærer, at der for enkeltaktiver vil være skævheder i forhold til den driftsøkonomiske levetid (i såvel den ene retning som i den anden retning). Hensigten med lovforslaget er overordnet at skabe større overensstemmelse mellem de skattemæssige afskrivninger og den driftsøkonomiske levetid.

Bestemmelsen er præciseret ved, at den del af anlæggene m.v., som udgøres af edb-software og edb-hardware er specifikt undtaget. Herved er en væsentlig del af de elementer i et infrastrukturanlæg, der har en kortere levetid end 20 år, specifikt undtaget fra afskrivningsstramningerne.

Det bemærkes, at det er korrekt, at el-infrastrukturanlæggene primært omfatter kabler, ledninger og master m.v. til transport og distribution af el. Anlæggene omfatter imidlertid også stationerne, der står for enden af kablet/ledningen, i det omfang den pågældende station ikke er en bygning (omfattet af bygningsafskrivning) eller et produktionsanlæg (omfattet af § 5 C, stk. 1).

Der ses ikke at være nogen grund til at lave en indfasningsperiode for afskrivningsstramningen vedrørende infrastrukturanlæg, som er en del af regeringens aftale med Dansk Folkeparti. Det er aftaleparternes opfattelse, at den fastsatte afskrivningssats er i bedre overensstemmelse med den reelle driftsøkonomiske levetid for de pågældende driftsmidler.

Ad 9 Aktieindkomst, overgangssaldo - tekniske spørgsmål

Lovforslagets § 3, nr. 11, ad forslag til aktieavancebeskatningslovens § 45 A, medfører, at der pr. 1. januar 2007 skal opgøres en overgangssaldo. Dette rejser på nuværende tidspunkt følgende to problemstillinger:

Det er uklart, hvorledes optioner og tegningsretter behandles i forhold til denne overgangssaldo. Som DI har fået udlagt ordlyden af stk. 4 "...opgøres det beløb, der fremkommer ved at fratække aktiernes anskaffelsessum i den skattepligtiges andel af selskabets regnskabsmæssige egenkapital (Vores fremhævning)", medregnes tegningsretter og optioner ikke, idet de ikke medfører en ejerandel pr. 1. januar 2007. Hertil skal bemærkes, at det skattemæssige anskaffelsestidspunkt ved udnyttelse af disse rettigheder føres tilbage til det oprindelige tildelingstidspunkt. Således vil aktierne ved udnyttelse skattemæssigt være anskaffet før 1. januar 2007. Af denne årsag bør optioner og tegningsretter indgå i overgangssaldoen.

Endvidere bør det afklares, hvad der sker ved en efterfølgende aktieombytning. Det er DI's opfattelse, at en aktieombytning ikke vil påvirke overgangssaldoen.

Skatteministerens kommentar:

Optioner og unoterede tegningsretter, som den skattepligtige ejede pr. 1. januar 2007, medregnes ikke ved opgørelsen af overgangssaldoen efter den foreslåede bestemmelse i § 45 A.

Optioner indgår ikke ved opgørelsen, da de ikke behandles efter aktieavancebeskatningslovens bestemmelser, men efter kursgevinstloven. Jeg mener derfor allerede af den grund, at optioner ikke bør indgå i overgangssaldoen.

Tegningsretter derimod behandles efter aktieavancebeskatningsloven. Unoterede tegningsretter, som den skattepligtige ejede pr. 1. januar 2007, medregnes dog ikke ved opgørelsen af overgangssaldoen. Sådanne tegningsretter bør efter min opfattelse ikke medregnes, da de ikke giver den skattepligtige en ret til en andel i selskabets regnskabsmæssige egenkapital pr. denne dato. Det ændrer ikke herpå, at tegningsretterne efterfølgende udnyttes. De aktier, der erhverves ved udnyttelsen, anses således for erhvervet på tidspunktet for tegningen og ikke på tidspunktet for tildelingen af tegningsretten. Dette følger af bemærkningerne til § 23 i den nye aktieavancebeskatningslov, lov nr. 1413 af 21. december 2005 (L 78).

Børsnoterede tegningsretter, som den skattepligtige ejede pr. 1. januar 2007, medregnes ved opgørelsen af overgangssaldoen efter den foreslåede bestemmelse i § 45 A, stk. 3.

Det kan bekræftes, at en overgangssaldo ikke vil blive påvirket af, at den skattepligtige efterfølgende ombytter aktier, der er medregnet ved opgørelsen, med aktier i et andet selskab.